

O uplynulém víkendu 21 a 22. 10. 2017 se REC Enduro racing team účastnil posledních enduro závodů letošní sezóny, podzimního Blindura 2017. Závody byly pořádány v oblasti Valašska, se základnou ve skicentru Karolínka s celkovou účastí přes 330 závodníků.

Téměř do poslední chvíle nebyla známa forma závodu, počet rychlostních zkoušek a délka transferů. Překvapením byl zejména formát dvoudenního závodu. V sobotu se do prvního transferu startovalo pul hodiny před polednem a to po 20 závodnicích každých 10 minut. První den závodu nás čekaly 3 rychlostní zkoušky s celkem 25 km transferů mezi nimi. Závod od byl tzv. "na oči", tedy bez možnosti předchozího trénování na závodních tratích, které tomu naštěstí odpovídaly svou obtížností. První rychlostní zkouška (dále jen RZ) se jela na vyjeté stezce (trailu) a přinesla zejména klopené zatáčky, trochu hrabanky a minimum kořenů. RZ 2 v tomto ohledu byla více technická. Začínala velmi rychlou flow pasáží klopených zatáček s navazující, velmi obtížnou, lesní sekcí plnou kořenů, odklopených lavic a zatáček. Tato část byla pro některé závodníky opravdu zkouškou jejich zdatnosti jízdy po kořenech a pro mnohé přinesla i první pády.

Závěrečná RZ navázala v podobném duchu lesní sekce plné kořenů ale v menším měřítku. Zkouška byla zakončena šlapavou částí s příjezdem do skiareálu karolínka, kde byl cíl RZ. Pro mnohé se v této RZ stala největší překážkou velmi rychlá odklopená zatáčka na sjezdovce skiareálu. Celkově se ovšem sobotní den dal hodnotit jako úspěšný s celkem zábavnými RZ a vydatnými přesuny mezi nimi. To jsme ještě netušili co nás čeká následující ráno....

Nedělní ráno přineslo překvapení v sychravém počasí, které doplnil i vydatný déšť chvíli po startu, který probíhal v 8:00 stejnou formou jako předchozí den. První transfer přinesl téměř patnáctikilometrový výjezd na vrchol Portáš, kde startovala první RZ nedělního dne. Zde přicházejí první pochybnosti o psychickém zdraví nás i ostatních závodníků. Start RZ se ukrýval ve velmi husté mlze s viditelností jen několik málo metrů. Do toho hustý déšť, vysoká vlhkost a první RZ v lese slibovalo velké množství zábavy. Zábavu nakonec opravdu přinesla, pro mnohé nejhezčí a nejzábavnější RZ z celého podniku. Hrabanka se střídala s kořeny a blátem v odkloněných pasážích, velké množství ostrých kamenů potrápilo i zkušené jezdce a závěrečné stoupání ty se slabší fyzičkou. Celkově ovšem RZ nebyla ani těžká ani záludná ale opravdu zábavná. Odměnou za vyčerpávající stoupání do cíle bylo ohřátí u ohně a srandovní zablácené obličeje ostatních závodníků :) . Následoval poměrně obtížný rozblácený transfer na RZ 2. V některých pasážích obtížnost transferu značně převyšovala obtížnost RZ a díky vydatnému dešti nebylo často možné ani jít pěšky.

RZ 2 svým začátkem mnohé vyděsila a osobně mi připoměla loňský enduro závod na Rychlebských stezkách. Po úvodní velmi prudké a relativně obtížné pasáži v lesní hrabance ovšem velmi zvolnila s přešla spíše v závody XC s občasnou technickou vložkou, Technická obtížností by nebyla nijak vyjimečná, díky velmi rozbahněnému podkladu se ovšem stalo i jednoduché překonání kořenu / kamene bojem o trakci. Celkově byla RZ spíše náročná fyzicky, což se projevilo i na naší psychické pohodě. Po několika hodinách v dešti, mlze, chladu a blátě jsme se rozhodli že 5 RZ s celkových 7 nám stačí a že ty následující, převážně v lesním porostu po koženech by pro nás byly jen trápení. Potupně jsme prohlásili že končíme a následoval návrat nejkratší cestou do skiareálu Karolinka.

Návrat ovšem nebyl tak rychlý a krátký jak bychom uvítali. 2. RZ končila na území Slovenska a od civilizace nás dělilo několik desítek kilometrů. Cestu jsme volili po turistických trasách přes Malý Javorník.

Kde nás čekalo ještě více bláta než jsme čekali.

